

Sygn. akt I ACz 16/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Z. K.**

przeciwko (...) **Spółdzielni Mieszkaniowej w T.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt I C 62/01 – z wniosku powódki o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku z dnia 21 marca 2002r.

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku z dnia 21 marca 2002r.

W ocenie Sądu Okręgowego ustanowienie dla powódki pełnomocnika z urzędu jest bezcelowe, gdyż skarga powódki, jaką zamierza wnieść, nie będzie mogła odnieść zamierzonego skutku. Sąd Okręgowy wyjaśnił, iż prawomocny wyrok w niniejszej sprawie zapadł w dniu 21 marca 2002r., tj. przed datą wprowadzenia przepisu przewidującego odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez wydanie prawomocnego orzeczenia, tj. 1 września 2004r. (art. 417¹ § 2 kc), jak również przed datą wejścia w życie przepisów przewidujących skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, tj. przed 6 lutego 2005r. (art. 424¹ kpc). Ponadto zgodnie z art. 424⁶ § 1 kpc, skargę należy wnieść w terminie dwóch lat od daty uprawomocnienia się wyroku, który to termin nie odnosi się do sprawy powódki, jako że nie mają tu zastosowania przepisy z art. 424¹ kpc i nast.

Z powyższym postanowieniem powódka nie zgodziła się i we wniesionym zażaleniu zażądała uchylenia postanowienia lub jego zmiany poprzez ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu.

Wskazała, iż Sąd Okręgowy wydając zaskarżone postanowienie przesądził zasadność skargi, zamiast ograniczyć się jedynie do kwestii ustanowienia pełnomocnika.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 kpc w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia musi zatem wnieść za stronę profesjonalny pełnomocnik.

Wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu sąd rozstrzyga badając, czy udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie będzie potrzebny – art. 117 § 5 kpc. O ile stan majątkowy powódki oraz tzw. „przymus adwokacki (radcowski)” do wniesienia przedmiotowej skargi nie budzi wątpliwości, to jednak potrzebę ustanowienia pełnomocnika z urzędu należy rozważyć także pod kątem skuteczności samej skargi.

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy ewentualna skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest skazana na odrzucenie, jako niedopuszczalna (art. 424⁸ § 1 kpc) . Wynika to z faktu, iż dotyczy ona prawomocnego wyroku wydanego w dniu 21 marca 2002r., a więc wydanego wtedy, kiedy nie obowiązywał jeszcze przepis przewidujący materialnoprawną odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez wydanie prawomocnego orzeczenia (art. 417¹ § 2 kc wszedł w życie 1 września 2004r.). Możliwość skutecznego dochodzenia roszczeń z tytułu powyższej odpowiedzialności determinuje wcześniejsze uzyskanie orzeczenia sądu stwierdzającego w odrębnym postępowaniu niezgodność z prawem prawomocnego wyroku sądu – co realizuje się poprzez wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Oznacza to, że przedmiotowa skarga przysługuje jedynie od orzeczeń, które stały się prawomocne dopiero od 1 września 2004r., co w niniejszej sprawie nie ma miejsca (por. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26.10.2005r., sygn. akt III BZP 1/05, OSNP 2006, nr 9-10, poz. 140 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21.02.2007r., sygn. akt I CNP 1/07).

Mając powyższe na uwadze, skarga powódki skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z dnia 21 marca 2002r. podlega odrzuceniu nawet, jeśli będzie sporządzona i wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika.

Uwzględnienie zatem wniosku powódki byłoby bezcelowe i niepotrzebnie obciążałoby Skarb Państwa kosztami pełnomocnika z urzędu.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego, że udział w niniejszej sprawie pełnomocnika nie jest potrzebny i dlatego orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.